

Aar! Der skal føres Forhandlinger, der er Overvejelser i Gang, vi betragter med største Opmærksomhed den Krise, der udvikler sig — disse Ord har lydt til Arbejderklassen hver Gang, og nu er de blevet suppleret med de lidet hensynsfulde Ord, Indenrigsministeren i Onsdags har fremsat om Arbejderne og deres Interesse.

Jeg konstaterer, at saaledes er virkelig Stillingen, samtidig med at man har aabnet Kassen for Kapitalismen uden nogen Art af Kontrol, aabnet Statskassen og Skattebevillingsretten for dem, der nu leder et falleret Bankforetagende. Saaledes vover man at handle overfor Arbejderne, umiddelbart efter at man har stillet sig i den Grad kulant overfor Kapitalismen, opgivende enhver Art af Kontrol, og det endda paa en Tid, hvor Glücksstadts Medspiller sidder som Medlem af Ministeriet.

P. Munch: Jeg var i nogen Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt at tage Ordet nu, fordi man fra konservativ Side ikke har udtalt sig. Jeg erfarer imidlertid nu, at hvis jeg ikke havde taget Ordet, vilde Mødet være blevet afbrudt og Forhandlingerne udsat, og jeg skal derfor tillade mig, før dette sker, at vende mig med nogle Ord til den højtærede Indenrigsminister.

Den højtærede Indenrigsminister har prøvet at føre Debatten bort fra disse Dages Forhold og tilbage til Tilstanden i Krigstiden. Han har hævdet, at man den Gang ikke tog Hensyn til Oppositionen. Med Urette; den Lovgivning, der gennemførtes, gennemførtes i Enighed. De største økonomiske Foranstaltninger, Kornlove og meget andet, gennemførtes ved en Række af Love Aar efter Aar. Selv Augustloven, om hvilken Ministeren talte, er vedtaget af Rigsdagen med fuld Tilslutning. Ganske vist ved jeg, at efterhaanden, da Vanskelighederne syntes at være blevet mindre, da Farerne syntes at være aftagende, viste der sig meget omfattende Bestræbelser fra den daværende Oppositions Side for at vanskeliggøre Forholdene for Regeringen, trække sig selv det mest mulige ud af Ansvaret. Og dette var jo ogsaa Tilfældet med Hensyn til de Forhandlinger, som fandt Sted i det politiske Udvalg. Dette opløstes ikke, fordi det ikke fik Oplysninger nok — thi alle de Oplysninger, det ønskede, stod til dets Raadighed —, men det opløstes paa et Tidspunkt, hvor Oppositionen ønskede at fri sig for An-

svaret og give større Spillerum for den Udnyttelse af de nationale Stemninger, som den ærede Opposition den Gang tog som Udgangspunkt for hele sin politiske Kampagne.

Efter at have sagt dette om Begivenhederne før Krigens Slutning og før Afgørelserne den Gang skal jeg sige nogle enkelte Ord til den højtærede Minister om, hvad han har sagt om Dagens Forhold. Den højtærede Minister erkendte med Glæde, at jeg nu havde sagt, at Ministeriets Politik ikke var Aarsag i den Krise, der finder Sted i Danmark, og det mente han var noget nyt. Den højtærede Minister kan dog ikke med blot den fjerneste Begrundelse mene, at dette skulde være noget nyt fra vor Side. Atter og atter har vi sagt dette. Den højtærede Minister sagde, at nu havde jeg endelig erkendt, at Statsmagten ikke kunde magte alle disse Forhold. Den højtærede Minister synes ikke at have læst den Dagsorden, om hvilken han talte; thi i den staaer der ingenlunde, at Krisen skal bringes ud af Verden ved Regeringsforanstaltninger, men der staaer, at man skal stræbe at begrænse Krisen — netop det samme, jeg fremsatte i mine Udtalelser.

Den højtærede Minister sagde, at Aarsagen til Regeringens Indgriben i Spørgsmaalet om Bankerne ikke var en særlig Interesse for dette Erhverv, men det var Interesse for Erhvervene som Helhed. Derom nærer vi selvfølgelig ingen Tvivl. Jeg føler mig overbevist om, at denne Indgriben er udsprunget af en almindelig Interesse for det danske Samfunds økonomiske Vilkaar; men det forekommer mig rigtignok, at naar man paa et saadant Omraade drister sig til at gribe ind i et Omfang, som det her er sket, er det forunderligt at se Ministeriets afvisende Holdning overfor Tanken om at tilrettelægge en nogenlunde sammenhængende økonomisk Politik, under Samvirken og Fællesforhandling mellem de forskellige Partier og Erhvervsgrene.

Den højtærede Minister klagede over, at jeg havde talt om, at man skulde have Tid til at behandle denne Sag fra Rigsdagens Side. Jeg tror, at hvis man havde villet lægge den rimeligt til Rette fra Regeringens Side, vilde man have kunnet træffe en foreløbig Afgørelse, der gav fuld Tid til en virkelig saglig Forhandling. Denne Vej gik man i sin Tid, da Bondestændens Sparekasse brød sammen. Da var Forholdene ikke saa vanskelige som nu, hvor man neppe kunde have haft en saa langstrakt Forhandling,